

Finansministeren (Kampmann): De udtalelser, som de ærede ordførere har knyttet til min fremsættelsestale, giver mig ikke anledning til mange og lange bemærkninger. Der er dog et punkt, som jeg gerne vil gå lidt nærmere ind på, bl. a. fordi jeg ved, at det spiller en stor rolle ikke alene her i salen, men også ude omkring i befolkningen. Det er spørgsmålet om muligheden for yderligere besparelser på statens budget.

I min fremsættelsestale gik jeg ret indgående ind på de forskellige punkter, hvor jeg mente det var muligt at foretage besparelser. Jeg har nu hørt bl. a. af det ærede medlem hr. Alfred Bøgh og det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, at man ikke er tilfreds med det resultat, jeg er nået til; jeg forstod også på det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at han godt kunne ønske, at vi kunne nå lidt længere frem. Jeg havde ventet, at de ærede medlemmer — den bemærkning gælder ikke det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, men særlig de ærede medlemmer hr. Alfred Bøgh og hr. Ole Bjørn Kraft — så var kommet med forslag om, hvor det var, partiet venstre og det konservative folkeparti ville spare.

Jeg nævnte ved fremsættelsen, at vi efterhånden havde afviklet de tilskud, vi giver til nedsættelse af priser. Tilbage er mælketilskuddet, og det er regeringens agt at lade det udløbe. Jeg har set referet, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen mener, at der i øjeblikket også gives tilskud for at holde sukkerprisen nede. Det passer ikke; i dag betaler befolkningen produktionsprisen for sukker. Det kan altså ikke være her, besparelserne skal fortages.

Så har børnetilskuddet været nævnt. Jeg var glad for det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborgs) bemærkning om, at hvis man ophævede eller nedsatte børnetilskuddet, ville det betyde skatteforhøjelse. Børnetilskuddet er ligefrem et led i vort skattesystem. Jeg har forstået af det ærede medlem hr. Alfred Bøghs bemærkninger og af tidligere udtalelser af det ærede medlem hr. Erik Eriksen, at venstre ønsker at røre

ved børnetilskuddet. Var det så ikke rimeligt, om man nu, da vi her i salen har en forhandling om, hvor der kan spares, gav udtryk for, om man ville have børnetilskuddet helt væk, eller om man vil have det nedsat, og i så fald, hvordan man vil begrænse det. Det ville dog give mulighed for, at man kunne drøfte sagen nærmere. Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft sagde ikke noget om børnetilskuddet. Jeg har hørt andre repræsentanter for det konservative folkeparti sige, at man ikke må røre børnetilskuddet. Det ville være et bidrag til diskussionen, hvis man kunne høre lidt om det i aften.

Man har nævnt boligstøtten. Jeg har ikke meget at føje til det, statsministeren sagde. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard nævnte, at vi havde forelagt forslag, hvorefter man over beskatning kunne få, jeg tror 145 mill. kr. ind, og det ærede medlem spurgte, hvordan det gik med denne lovgivning. Jeg må have lov at svare: Ja, hvordan går det med den? Jeg har endnu ikke været kaldt til samråd i det udvalg, der behandler dette spørgsmål. Jeg har ikke rigtig forstået, hvor meget man vil gå med til af disse forslag. Men det er også muligt, vi kan forhandle herom. Jeg ser med glæde, at en del af disse forslag gennemføres, og kan vi under forhandlingerne blive enige om at få beløbene ind på denne måde, kan vi måske også snakke os tilrette om nogle af de andre ting, så afgifterne kan sættes lidt ned.

Endvidere er der spørgsmålet om anlægsudgifterne. Jeg mener, jeg i min fremsættelsestale gjorde rede for, at der er skåret alvorligt ned på dem. Efter den linie, der blev lagt i efteråret, sættes der ikke nye arbejder i gang i øjeblikket undtagen i ganske enkelte, specielle tilfælde. Derfor spørger jeg: På hvilke områder er det, man ønsker at staten skal standse anlægsarbejder? Man har altså vanskeligt kunnet finde områder, hvor det kunne gøres. Jeg vil gentage, hvad jeg sagde ved fremsættelsen, at der gang på gang rettes henvendelse til mig fra tingets